

Familie rechtbank Antwerpen (afd. Turnhout), vonnis van 29 januari 2018

Nationaliteit – Artikel 12bis §1, 1° WBN – Onafgebroken wettelijk verblijf in België – Artikel 7bis §2 WBN – Wettelijk verblijf – Artikel 3 KB van 14 januari 2013 – Verblijfsdocumenten – Protocolkaart als bewijs van wettelijk verblijf

Nationalité – Article 12bis, § 1, 1° CNB – Séjour légal ininterrompu – Article 7bis § 2 CBN – Séjour légal – Article 3 AR du 14 janvier 2013 – Documents de séjour – Carte de protocole comme preuve de séjour légal

Inzake van:

De procureur des Konings te Antwerpen, afdeling Turnhout

tegen:

Mevrouw **X.**, geboren te [...], wonende te [...]

verzoekster

alhier ter zitting vertegenwoordigd door Mr. Decabooter Joke loco Mr. Nelissen Grade Pascal, advocaat te 3001 Leuven, er kantoorhoudende Ubicenter, Philipssite 5/2;

Gezien de verklaring van verzoekster voor de ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Herentals van 27 maart 2017 conform artikel 12bis § 1, 1° Wetboek van Belgische Nationaliteit;

Gezien het negatief advies van het Openbaar Ministerie, ter kennis gebracht aan verzoekster op 7 juli 2017;

Gezien het verzoekschrift van verzoekster van 25 juli 2017;

Gezien het schriftelijk advies van het Openbaar Ministerie, neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 4 december 2017;

Gehoord het Openbaar Ministerie in de voorlezing van dit schriftelijk advies ter zitting van 4 december 2017;

Gezien de repliek van verzoekster ter zitting van 18 december 2017 en gelet op de neergelegde stukken.

I. De ontvankelijkheid

Verzoekster heeft de Ierse nationaliteit.

Zij heeft op 27 maart 2017 conform artikel 15§1 van het Wetboek van Belgische nationaliteit een verklaring van Belgische nationaliteit afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Herentals.

Daarop heeft het Openbaar Ministerie een advies verstrekt binnen de 4 maanden conform artikel 15§3 W.B.N. welk advies op 7 juli 2017 ter kennis werd gebracht van verzoekster.

Verzoekster heeft middels schrijven van 25 juli 2017 verzocht om de zaak aanhangig te maken voor deze rechtbank, een en ander conform artikel 15§5 W.B.N.

Het verzoek wordt ontvankelijk verklaard.

II. Ten gronde

De nationaliteitsverklaring van verzoekster op grond van artikel 12bis §1, 1° van het Wetboek van Belgische nationaliteit is gebaseerd op het feit dat verzoekster stelt:

- De leeftijd van 18 jaar te hebben bereikt
- In België geboren is
- Sedert haar geboorte wettelijk verblijf heeft in België

Het Openbaar Ministerie heeft een negatief advies verleend nu verzoekster niet voldoet aan de voorwaarde van wettelijk verblijf in België, zijnde gedurende de periode voor haar nationaliteitsaanvraag, i.c. sedert haar geboorte.

Beoordeling

Verzoekster werd sedert haar geboorte op [...] 1999 ingeschreven in de bevolkingsregisters te Herentals.

Zij verblijft sedert haar geboorte in België.

Verzoekster is sedert 20 juni 2011 in het bezit van een E+ kaart.

Het Openbaar Ministerie stelt dat de vader van verzoekster, geen wettelijk verblijf had op datum van geboorte van verzoekster, nu hij pas sedert 6 januari 2010 beschikte over één van de in de artikelen 3 en 4 van het K.B. van 14 januari 2013 opgesomde verblijfsdocumenten, zijnde een E+ kaart.

De vader van verzoekster werd pas in 2010 in het bezit gesteld van een E+ kaart.

De moeder van verzoekster verkreeg een E+ kaart op 23 december 2014.

Zij is Europees ambtenaar sedert 1 april 1987, woont in België sedert 1989 en heeft het statuut van bevoorrechte vreemdeling en aldus geen verklaring van inschrijving ontvangen van de Belgische overheid.

De huidige E-kaart wordt conform artikel 4, 6° van het K.B. van 14 januari 2013 in aanmerking genomen als bewijs van het wettelijk verblijf in de zin van artikel 7bis §2, 1° lid, 2° W.B.N. en verschaft de houder ervan dus een bewijs van zijn wettelijk verblijf in België.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de gemeenten instructies gegeven om kinderen, geboren in België uit niet-Belgische ouders ambtshalve in te schrijven:

- Indien beide ouders een wettig verblijf hebben in België: het kind geboren in België, krijgt dezelfde verblijfsstatus als zijn ouders. Hebben de ouders niet dezelfde verblijfsstatus dan krijgt het kind de meest gunstige status

- Indien één van de ouders een wettig verblijf heeft in België: het kind geboren in België krijgt dezelfde status als de ouder met het wettig verblijf. Het kind moet daarvoor niet noodzakelijk verblijven bij deze ouder

Verzoekster werd vanaf haar geboorte ingeschreven in de bevolkingsregisters te Herentals, hetgeen op zich reeds een aanwijzing vormt voor het wettig verblijf.

De moeder van verzoekster is als Europees ambtenaar vrijgesteld van immigratiebeperkingen en vreemdelingenregistratie.

Zij heeft dus enkel een 'protocolkaart'.

Het feit dat de 'protocolkaart' niet werd opgenomen in de lijst van de verblijfsdocumenten opgenomen in het K.B. van 14 januari 2013 betekent niet dat deze kaart niet als bewijsmiddel van het wettig verblijf kan gehanteerd worden. (zie Rb. Leuven, 8 mei 2017, onuitg. inzake A.R. 17/66/B).

Artikel 3 van het voormeld K.B. stelt immers dat 'de verblijfsdocumenten die in aanmerking 'moeten' worden genomen...' hetgeen erop wijst dat de opgesomde documenten als bewijs van wettig verblijf moeten aanvaard worden doch hieruit blijkt niet dat een 'protocolkaart' niet als bewijsmiddel zou mogen aanvaard worden.

Europese ambtenaren worden conform de regels van het Europees recht vrijgesteld van inschrijving en kunnen dus vanwege de Belgische overheid ook geen verklaring van inschrijving ontvangen.

Zij kunnen dus niet het vereiste verblijfsdocument voorbrengen gezien hun hoedanigheid.

De moeder van verzoekster woont en werkt evenwel sedert 1987 in België.

De 'protocolkaart' van de moeder van verzoekster kan als bewijs van haar wettig verblijf aanvaard worden en verzoekster heeft aldus dezelfde status als haar moeder, reden waarom verzoekster, conform de instructies van de dienst vreemdelingenzaken, werd ingeschreven in de bevolkingsregisters van Herentals.

Er is een onafgebroken wettig verblijf sedert 24 februari 1999 zodat haar verzoek gegrond verklaard wordt.

De procedure inzake nationaliteit is een eenzijdige procedure, waarin de vreemdeling na een negatief advies van het parket vraagt zijn dossier aan de rechtbank voor te leggen. Ook als het aanvankelijk negatief advies van het Openbaar Ministerie ongegrond verklaard wordt, zal de betrokkene de kosten van de procedure zelf moeten dragen. (Gent, 18 september 2014, 2013/AR/2284, www.vreemdelingenrecht.be)

Verzoekster wordt veroordeeld tot de kosten van het geding.

OM DEZE REDENEN

En de rechtspleging geschied zijnde in het Nederlands, conform artikelen 2, 34, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

DE RECHTBANK

Recht doende op eenzijdig verzoekschrift in eerste aanleg,

Verklaart de vordering van verzoekster ontvankelijk en gegrond,

Zegt voor recht dat de verklaring om de Belgische nationaliteit te verkrijgen conform artikel 12bis §1, 1° afgelegd door verzoekster op 27 maart 2017 dient ingeschreven te worden in de registers van de burgerlijke stand te Herentals conform artikel 15 §5, 3° lid W.B.N.,

Zegt voor recht dat deze verklaring uitwerking krijgt vanaf de inschrijving en gelast de Griffier met de kennisgeving aan verzoekster conform artikel 15 §5, 3° lid W.B.N.,

Legt de kosten van het geding lastens verzoekster en stelt vast dat deze kosten niet begroot werden.

De Bijdrage Fonds van 20 euro o.g.v. de Wet 19.03.2017 gestort door verzoekster is definitief verworven voor het Fonds.

Dit vonnis werd uitgesproken in de openbare zitting van maandag negenentwintig januari tweeduizend achttien door:

M. Suykerbuyk, Ondervoorzitter
in aanwezigheid van het openbaar ministerie
I. Sterckx, Griffier-hoofd van dienst.